

vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Afdeling privaatrecht

zaaknummer / rolnummer: C/13/618681 / HA ZA 16-1157

Vonnis van 6 september 2017

in de zaak van

wonende te
eiser in de hoofdzaak,
verweerder in het incident,
advocaat mr. M. Ellens te Amsterdam,

tegen

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
LEIDSEPLEIN BEHEER B.V.,
gevestigd te Amsterdam.
2.
wonende te
gedaagden in de hoofdzaak,
eisers in het incident,
advocaat mr. A. van Hees te Amsterdam.

Eisende partij in de hoofdzaak zal hierna _____ genoemd worden. Gedaagden in de hoofdzaak zullen ieder afzonderlijk worden aangeduid als respectievelijk Beheer en _____ en gezamenlijk als _____

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - de dagvaarding van 7 november 2016 met producties,
 - de incidentele conclusie tot constatering verjaring alsmede conclusie van antwoord van 19 april 2017 met producties,
 - het tussenvonnis van 3 mei 2017,
 - het proces-verbaal van comparitie van 24 juli 2017 en de daarin genoemde stukken,
 - de brief naar aanleiding van het proces-verbaal van mr. Bakkers d.d. 9 augustus jl.

- 1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

de sommatie geen gevolg werd gegeven. De e-mail werd cc gestuurd aan (de advocaat van)

2.8. Op 18 juli 2004 heeft Network Solutions de domeinnamen overgezet op naam van . Per 9 augustus 2004 verwezen ook de DNS-servers van beide domeinnamen naar websites van en niet meer naar websites van Vanaf die datum zagen bezoekers van de websites dus niet langer de sites van , maar die van

2.9. Bij e-mail van 10 augustus 2004 heeft (de advocaat van) aan Network Solutions, met de advocaat van e.s. in de cc, zijn beklag gedaan over het feit dat – in afwijking van de “toezegging” in de e-mail van Network Solutions van 29 juni 2004 met de uitvoering niet was gewacht op de ontvangst van de uitgebrachte dagvaarding en verder geschreven:

“It goes without saying that this is in contradiction with said confirmation and therefore my client will hold Network Solutions as well as fully and totally liable for any damages resulting herefrom.”

Op 11 augustus 2004 en 17 augustus 2004 heeft (de advocaat van) verdere e-mails gestuurd aan Network Solutions, steeds met de advocaat van in de cc, inhoudende dat schade leed als gevolg van de overzetting door het verlies aan inkomsten.

2.10. Bij vonnis van 24 mei 2006, uitvoerbaar bij voorraad verklaard (hersteld) bij vonnis 19 september 2007, heeft de rechtbank Den Haag in de bodemprocedure geoordeeld dat de beslissing van het WIPO panel geen arbitraal vonnis inhield en dat zij derhalve niet gebonden was aan dit oordeel. Bij het vonnis is voorts voor recht verklaard dat de domeinnamen bulldog.com en bulldog.com geen inbreuk maakten op enige rechten van met betrekking tot het teken “The Bulldog”. Dit vonnis is bij arrest van 2 oktober 2012 door het gerechtshof Den Haag bekrachtigd. Deze procedure zal hierna kortweg worden aangeduid als “de bodemprocedure”.

2.11. Bij dagvaarding van 3 juli 2009 heeft in kort geding gevorderd dat zou worden veroordeeld tot “terugoverdracht” van de domeinnamen aan en tot toewijzing van de DNS-servers naar zijn IP-adressen. Bij het vonnis in dit kort geding van 27 juli 2009 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag deze vorderingen toegewezen.

2.12. Aan dit vonnis is uitvoering gegeven. Met ingang van 6 augustus 2009 zijn de DNS-servers overgezet naar de websites/IP adressen van Via zijn websites is hij onder de domeinnamen vanaf die datum dan ook weer dataverkeer gaan genereren.

2.13. Bij brief van 20 maart 2015 heeft (de gemachtigde van) e.s. aansprakelijk gesteld voor de geleden schade als gevolg van het verlies van het gebruik van de domeinnamen over de periode 9 augustus 2004 tot 6 augustus 2009 tot een bedrag van € 1.725.000,-. heeft zich in reactie hierop op het standpunt gesteld dat de vordering tot schadevergoeding verjaard was. heeft vervolgens in kort geding een voorschot gevorderd op schadevergoeding. Deze vordering is door de voorzieningenrechter van deze rechtbank bij vonnis van 25 augustus 2015 afgewezen. Daartoe werd – voor zover relevant – overwogen:

4.3. stelt dat de verjaringstermijn pas is gaan lopen op het moment dat hij een vordering tot schadevergoeding kon instellen. Dit kon pas toen met het arrest van 2 oktober 2012 (zie 2.10) kwam vast te staan dat het handelen van onrechtmatig was geweest, aldus . De voorzieningenrechter heeft dit standpunt in zijn vonnis van 25 augustus 2015 (zie 2.13) reeds verworpen onder verwijzing naar jurisprudentie van de Hoge Raad (arrest van 14 november 2014, ECLI:HR:2014:3240). heeft niets aangevoerd dat aanleiding geeft om van dit oordeel en deze jurisprudentie van de Hoge Raad af te wijken. Bovendien volgt uit zijn eigen stellingen dat hij al op 10 augustus 2004 aansprakelijk heeft gehouden voor schade als gevolg van het verlies van controle over de domeinnamen (zie 2.9). Uit die e-mail blijkt zonder meer dat op dat moment zowel bekend was met de mogelijkheid tot schade als met de omstandigheid dat die schade (mede) veroorzaakte. Om zijn mogelijke aanspraken tot vergoeding van die schade niet door verjaring te verliezen, had het op zijn weg gelegen die zeker te stellen door het instellen van een rechtsvordering of door het stuiten van mogelijke verjaring.

4.4. Over mogelijke stuiting van de verjaring voert aan (naar de rechtbank begrijpt) dat (proceshandelingen binnen) de bodemprocedure (zie 2.5 en 2.10) dan wel het gevoerde kort geding in 2009 (zie 2.11) valt (vallen) aan te merken als een daad van rechtsvervolgning waarmee de verjaring op grond van 3:316 BW is gestuit. Ook dit standpunt is door de voorzieningenrechter (in r.o. 4.7 van het vonnis van 25 augustus 2015) reeds gemotiveerd verworpen. Ook tegen die overwegingen heeft in de onderhavige procedure geen argumenten ingebracht, bijvoorbeeld onderbouwd met andersluidende jurisprudentie. De rechtbank volstaat hier met een verwijzing naar de motivering van de voorzieningenrechter dat in geen van die procedures is geprocedeerd over de vordering die meent te hebben op op grond van schadevergoeding.

4.5. Tot slot stelt zich op het standpunt dat de verjaring binnen vijf jaar na (de dag volgend op) 10 augustus 2004 op grond van artikel 3:317 BW is gestuit door schriftelijke aanmaningen of mededelingen waarin zich ondubbelzinnig zijn recht op nakoming heeft voorbehouden. Hij heeft daarbij gewezen op de hierna aan te halen schriftelijke stukken. De rechtbank merkt op dat zich ook heeft beroepen op processtukken, e-mails of andere mededelingen van de zijde van of zelfs derde partijen, zoals de rechtbank. De rechtbank zal op die stukken geen acht slaan. Zoals door de voorzieningenrechter ook al overwogen, kunnen alleen mededelingen afkomstig van de schuldeiser en dus var eventueel als stuitingshandeling worden aangemerkt. Het gaat dan om de volgende stukken:

- De e-mailwisseling met Network Solutions, met de advocaat van in de cc, van augustus 2004, waarin melding werd gemaakt van schade die leed als gevolg van het overzetten van de domeinnamen (zie 2.9);

- De conclusie van repliek/antwoord van van 2 maart 2005 in de bodemprocedure, waarin in paragraaf 114 is opgenomen:

"Het belang voor in de gevorderde verklaring van recht is uiteraard gelegen in het feit dat, door het niet meer ter beschikking hebben van de domeinnamen (...), aanzienlijke schade lijdt in zijn bedrijfsvoering, nu hij niet (meer) in staat is vergelijkbare generieke domeinen te verkrijgen en ook niet meer de mogelijkheid zal hebben om de – een in enkele jaren opgebouwde – bezoekersstroom (...) op een ander generiek domein te realiseren."

- griffierecht	€	619,00	
- salaris advocaat		<u>2.842,00</u>	(2,0 punten × tarief € 1.421,00)
Totaal	€	3.461,00	

Tevens zal worden veroordeeld in de nakosten op in het dictum te vermelden wijze.

in het incident

4.9. Nu de vorderingen in de hoofdzaak worden afgewezen, heeft geen belang meer bij een verklaring voor recht dat die vorderingen zijn verjaard. Dit belang kan ook niet zijn gelegen in een eventuele proceskostenveroordeling, nu in het incident geen kosten zijn gemaakt waarvoor in de hiervoor vermelde proceskostenveroordeling in de hoofdzaak niet al een vergoeding is toegekend. De vordering zal daarom worden afgewezen. Voor een aparte proceskostenveroordeling zijn, zoals overwogen, geen termen aanwezig.

5. De beslissing

De rechtbank

in de hoofdzaak

5.1. wijst de vorderingen af,

5.2. veroordeelt in de proceskosten, aan de zijde van tot op heden begroot op € 3.461,00,

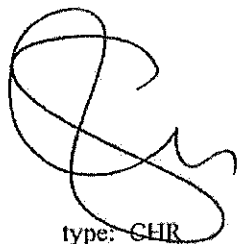
5.3. veroordeelt in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op € 131,00 aan salaris advocaat, te vermeerderen, onder de voorwaarde dat niet binnen 14 dagen na aanschrijving aan het vonnis heeft voldaan en er vervolgens betekening van de uitspraak heeft plaatsgevonden, met een bedrag van € 68,00 aan salaris advocaat en de exploitkosten van betekening van de uitspraak,

5.4. verklaart dit vonnis wat betreft de kostenveroordeling onder 5.2 uitvoerbaar bij voorraad.

in het incident

5.5. wijst de vordering af.

Dit vonnis is gewezen door mr. C.H. Rombouts en in het openbaar uitgesproken op 6 september 2017.

type: CHR
coll:

JITGEGEVEN VOOR GROSSI
De griffier van de
Rechtbank Amsterdam